

Lora dessa ett rosande stöj och väsen.  
Då vi emot sågo dem på aftnänd  
voro vi dock nästan tacksamma  
för den "note de gaité" de vitterligen  
gafva i det ofta inlandsvästra  
landskapet. De flesta voro engelska  
män eller amerikanska och om  
e. m. så vi hade vänt till på var  
konen der höjt under fronten sin  
glödde det vara öan att de dessa  
huregå nya fläktor samt utan  
färdlöse och annat skydd som  
på helrosant sommaren och ut-  
veckla sina kroppskrafta och hälsa  
sin själ emot förfälsken. Så länge  
då de varade märkte man jent  
intet och de unge mannen gick  
verkligen så absolut upplåsa  
af lemnispetet att de g. märkte  
om de glödde med sin förtänt-  
kär eller med en annat dito-  
men när gällin för på och  
dit vägnande att och hade  
märkat sig det se en förändring  
och kvar och en frö. sin